

Tendon U14

Jako už po několikáté za svoji historii se na jičínskou stěnu sjely děti ze všech možných koutů republiky, aby poměřily své síly. Září bylo plné závodů, a tak stanovit termín na 13.září byla skoro jediná volba. Pro závodníky jsme chtěli využít celou šířku naší stěny, takže jsme pro každou ze tří kategorií připravili čtyři soutěžní cesty. Pro co největší plynulost závodu jsme tedy začali s přípravou osmi závodních cest cca týden před závodem. Postavit a vyladit cesty se dařilo docela pěkně, takže v sobotu kolem první hodiny ranní jsem odcházel docela natěšen, co nám závodníci ukážou! Na ráno zbývaly klasické věci jako dokreslení a obodování cest, zapojení mikrofону a pak už zbývalo jen počkat, kolik dětí se vydalo poměřit síly do Jičína. Lidí přibývalo a přibývalo, ale tělocvična byla na oko o hodně prázdnější než v letech minulých. Vyšlo nám z toho tedy nakonec 52 přihlášených závodníků, z čehož jsem byl zpočátku mírně zklamán, později se ale ukázalo, že menší počet je spíš výhodou pro rychlý průběh závodu. Po zaregistrování závodníku šel "s kůží" na trh tým stavěčů. Předlezení jsem si hlavně užil já, vyšlo na mě předlezení pěti cest, Míra předlezl tři. Předlezení se trochu protáhlo, protože já jsem toho měl opravdu hodně v prackách! Každou cestu jsem při stavění lezl víc než dostkrát a byl to opravdu boj. Když skončila moje muka, přišli na řadu kolem 10h závodníci s prvním kolem kvalifikací.

Hned v prvním kole se ukázalo, že obtížnost byla trefená na výbornou, každá z cest si hnedka připsala po TOPu. Myslím, že i pro méně ostřílené závodníky zde byl prostor pro zabojeování! Druhé kvalifikační kolo opět ukázalo, že cesty se podařilo postavit dobře, opět padlo hodně topů a bylo k vidění dost povedených pokusů! To nám závod utíkal doslova před očima, protože díky osmi cestám mohlo lézt všech šest kategorií najednou. To už se ale závod přehoupnul do svojí druhé poloviny. Na řadu měly přijít ty těžší cesty, aby se závodníci začali rozřazovat. Třetí kvalifikační kolo však zdaleka nerozhodlo o vítězích jednotlivých kategorií!

Například nejstarší kategorie dívek měla i po třech cestách tři vylezené cesty až do topu. To samé se pak odehrálo i v kategorii D chlapců, kde Marek Jeliga a Ondra Mázl měli třikrát TOP, přičemž průběžně třetí místo nemělo top ani jeden. Dalo se říct, že stejná situace byla u stejně starých dívek, jenom tam měly schodně po třech topech tři závodnice, jmenovitě to byla Tereza Cibulková, Eliška Bulenová a Emma Deuserová. Do čtvrtých závodních cest jsme šli tedy s velkým očekáváním, jak tohle všechno dopadne!

V kategorii nejmenších to dopadlo tak, že vítězové jak holek, tak kluků měli po čtyřech vylezených cestách. V klukách to byl Cibulka Šimon, který zvládl všechny nástrahy u holek to byla Zítková Bára. Na druhém místě skončil Zítek Jáchym, ten měl topy dva. U dívek na druhé místo "dosáhla" Benešová Elena, která měla přelesenou jednu cestu.

Na místech třetích se umístili Duroň Alexandr a Lottová Magdaléna, kteří sice nedosáhli ani na jeden top, ale i přesto dolezli v některých cestách hodně blízko! Nejstarší kategorie kluků dopadla na výbornou, zde si vítěz Hejdušek Radim zapsal 3x top a z nejtěžší oranžové cesty výkon 66+, takže o prvním místě nebyl pochyb! Druhý Výrostko Kevin měl na kontě 2x top, leč cesty, které tato kategorie lezla na prvním konci lana, ho nepustily. Třetí chlapec Schierl Matěj neukořistil top ani jeden a výsledky zde i na dalších místech byly hodně vyrovnány. U nejstarších holek se čekalo na rozuzlení o první místo mezi Hanou Křížovou a Kubátovou Terezou. Holky čekala nejtěžší oranžová cesta. První šla na řadu Tereza, ta se s cestou prala dobře, ale bylo vidět, že síly s nabranými metry ubývají, až přišel silový krok na hraně převisu, který znamenal pád a výkon 60+. Pak přišla na řadu Hana, ta už v cestě od pohledu bojovala míň, když se dostala do silového kroku na hraně, tak se maličko zavlnila, ale oblý chyt udržela a udržela ještě další, tímto výkonem si tedy zajistila první místo a děvčata se povedlo též rozřadit na výbornou. Třetí místo patřilo Tvrzníkové Nele, která dosáhla na jedet top a tři vyrovnané výkony. Zbývalo tedy počkat co kategorie "Déček". U kluků kategorie D bylo jasno skoro hned, protože jak Marek Jeliga, tak potom i Ondra Mázl topovali i svoji čtvrtou cestu, bylo tedy jasné, že se můžeme těšit na superfinále! Holky to neměly jinak i přesto, že první "troj-topařka" Emma Deuserová cestu nevylezla, po ní však další Eliška Bulenová a Terka Cibulková cestu vylezly, takže super finále číslo dva!

Hodiny tou dobou ukazovaly teprve čtvrt na dvě a bylo jasné, že závod prozatím proběhl velmi hladce a bez větších komplikací! My jsme tedy superfinalisty přesunuli do izolace, kde po krátkém

odpočinku mohli na oblídku cesty. Vybrali jsme jim doposud nevyλεzenou cestu v pravém pŕevisu po oranžových chytech AIX.

První na řadu šly holky, jmenovitě to byla Eliška, ta se s cestou prala statečně, pŕelezla spoustu starších závodníků, až dolezla do místa, kde se šlo pŕes pravý chyt na hraně do spod'áku, to ji zastavilo. Terka, která šla hned po ní, se zamotala u druhé expresky, kde byl krok doleva pŕes zapuštěný chyt, toho si však nevšimla, takže dlouhým nátahem problém vyřešila a pŕoběhla celou cestou až do třetího chytu od konce a pŕedvedla tady prozatím nejdelší pokus dne! O stupních vítězů bylo tedy rozhodnuto: první Tereza Cibulková, druhá Eliška Bulenová a třetí Emma Deuserová.

To už ale pod stěnu pŕišel Ondra Mázl, i ten se pral s cestou statečně, ale místo, které zastavilo Elišku, zastavilo i jeho. Zbýval tedy už poslední závodník Marek Jeliga, ten už od začátku lezl cestu s takovým nadhledem, jako by snad lezl po žebříku. Spod'áky vyřešil s nadhledem, pŕelezl hrany v pŕevisu vypadal opravdu lehce, to už ho čekal závěrečný boulder, dva chyty nad sebou ve stropě, pŕehodit nohy, šáhnout do spod'áku, udělat dynamický krok za hranu a to už visí za jednu ruku a cvaká topovoou expresku! Poslední závodník dne, jediný top na oranžové cestě. To je konec jako z pohádky! Publikum i ostatní závodníci tenhle výkon náležitě odměnili a mně, jako zástupci týmu stavěčů, bylo do skoku. Prostě takový závěr nemohl být lepší! Takže první Marek Jeliga, druhý Ondra Mázl a třetí Salaj Petr.

Hodiny ukazovaly teprv 13:40, tak jsme dali ještě volnou dvacetiminutovku na dodatečné vyzkoušení cest, na ty se závodníci vrhli s velkým nadšením! Po 14.hodině jsme však i to ukončili, aby mohlo začít slavnostní vyhlášení. Tím jsme projeli jako nůž máslem a bylo hotovo! Já osobně měl ze závodů velkou radost, cesty asi nemohly být lépe trefeny, myslim, že ti, kteří pŕijeli pŕvně na závody, neodjeli otrávení, i ti kteří měli vylezeno po čtyrech nebo i pěti cestách se na závodě nenudili. S rozhodčími nebyl taky žádný problém a až na jeden povolený chyt na zelené cestě se nestalo nic.

Než jsem stihnul vstřebat dojmy, tak už je tělocvična prázdná a náš pořadatelský tým se pouští do úklidu maglajzu a černých čmouhanců od lezeček. Děkujem všem, kterým nebylo líto strávit sobotu v jičínské tělocvičně a dorazili poměřit svoje síly! Děkujem všem rozhodčím, jističům a lidem z LKP, kteří pomáhali! Děkuju Mírovi Jedlovi za pomoc s cestama a Pavlikovi za to, že mě do dlouhých večerních hodin byl na stěně k ruce! Děkujeme Tendonu, že podpořil náš závod věcnými cenami pŕo závodníky a lany na jištění! Děkujeme Českému Horolezeckému Svazu za finanční podporu, díky které se mohl závod uskutečnit! Děkujem, děkujem, děkujem!!! Kompletní výsledky najdete na stránkách ČHS v sekci soutěžní lezení - pŕehled závodů ČR.

Za pořadatelský tým LKP Vítek Lachman